

Driekwart prostituees uitgebuit

De Volkskrant liep zes weken mee met zedenrechercheurs in Den Haag en met het politieteam van de Nationale Recherche dat onderzoek doet naar een in februari en april opgerolde bende mensenhandelaars. De gesprekken en ervaringen hebben geleid tot een driedelige serie, die op 5, 12 en 19 mei 2007 in de krant te lezen was. De volledige artikelen kunt u nalezen op de website van de SRTV: www.srtv.info.

Zo'n 70 tot 80 procent van de raamprostituees in Nederland is slachtoffer van mensenhandel. Ze worden bedreigd, gedwongen klanten te ontvangen of moeten een flink deel van hun inkomsten afstaan aan een pooier. Dat blijkt uit gesprekken met de landelijk co-ördinator mensenhandel van de politie, zedenrechercheurs en diverse medewerkers van de Nationale Recherche.

Het percentage slachtoffers is beduidend hoger dan werd gedacht. Dat komt doordat veel schattingen zijn gebaseerd op verklaringen van prostituees. Die ontkennen doorgaans dat ze worden uitgebuit of gedwongen, maar uit getuigenverklaringen, telefoontaps en observaties blijkt volgens de politie het tegendeel.

Bordeelverbod

De opheffing van het bordeelverbod in 2000 en de toenomen controles bij seksbedrijven hebben volgens de

politie geen einde gemaakt aan dwang en uitbuiting, omdat dit heel moeilijk te bewijzen is. Wel is het aantal minderjarige en illegale prostituees teruggedrongen.

De Volkskrant volgde zes weken lang specialisten van de politie die onderzoek doen naar een gewelddadige organisatie van mensenhandelaars. De bende liet de afgelopen jaren minstens negentig prostituees tegen hun wil werken achter ramen in Amsterdam, Utrecht, Alkmaar en Den Haag. De vrouwen werden bewaakt door bodyguards en op gruwelijke manieren mishandeld.

Topje van de ijsberg

"Deze organisatie van mensenhandelaars is slechts het topje van de ijsberg", zegt Jan van Til, teamleider van de Unit Noord- en Oost-Nederland van de Nationale Recherche. Zijn medewerkers doen onderzoek naar deze bende, waarvan inmiddels leden zijn aangehouden.

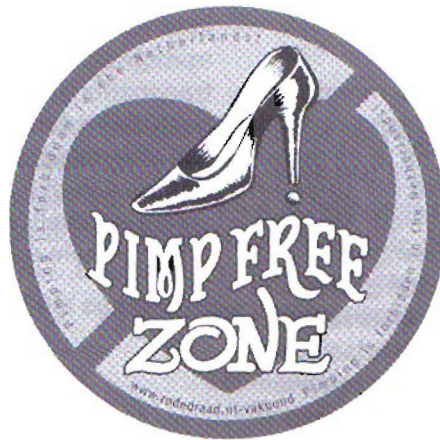
"Er zijn veel meer van dit soort organisaties", stelt Henk Werson, landelijk co-ördinator mensenhandel bij de politie. "Veel prostituees in Nederland moeten van hun pooier duizenden euro's per week verdienen en worden mishandeld als dat niet lukt."

*Volkskrant, 5 mei 2007
Menno van Dongen*

Rode Draad controleert arbeidsomstandigheden

Het is flink aanpoten voor de belangenvereniging voor prostituees sinds ze alleen nog projectmatige subsidie krijgen van het rijk. "We komen om van het werk, maar hebben geen geld om mensen in dienst te nemen", vertelt medewerkster van de Rode Draad, Sietske Altink. De vereniging maakt zich hard voor betere arbeidsomstandigheden van prostituees. De focus ligt op de zelfstandigheid en de vrijwilligheid waarmee vrouwen het beroep beoefenen. Vanaf vandaag plakt de vereniging stickers op muren en ramen van alle rosse buurten, op initiatief van de Almelose ex-prostituee Metje Blaak. 'Pooier-vrije zone', luidt de stickerboodschap. Want pooiers en loverboys, ze zijn vaak een sta-in-de-weg voor de economische positie, de vrijheid en zelfs gezondheid van vrouwen die in de prostitutie werken. Een van de belangrijkste taken van de vereniging is voorlichting aan prostituees, en

controle. Altink: "Wij gaan, als het even kan, langs alle nieuwe bedrijven. We letten daar op de sfeer. Kunnen de vrouwen ronduit praten, of wordt hun de mond direct gesnoerd? Hebben ze de juiste papieren, werken ze niet te lang, en – indien in loondienst – krijgen ze minstens het minimumloon?"

Aan een bezoek in 2005 aan club Mistique in Almelo bewaart Altink slechte herinneringen. "Een vreselijke tent, ik weet nog dat de tas van een van de vrouwen werd onderzocht, en de exploitant ons nauwelijks liet praten met de vrouwen." De Rode Draad zal de nieuwe vestiging van exploitant Danny Sessler zeker bezoeken. "Wij kennen zijn bedrijf van de rosse buurt in Leeuwarden. We zijn heel erg geschrokken van die buurt. Ik durf te beweren dat er bijna geen enkel legaal prostitutiebedrijf zit, we werden meteen weggestuurd." Sessler stelt dat alle vrouwen zelfstandig werken in zijn peeskamers. "Dat zeggen ze allemaal", zegt Altink. "Ik ken de situatie daar niet, maar vrouwen werken pas echt zelfstandig als ze de juiste papieren hebben en zelf hun uren en tarieven kunnen bepalen. Dat is bij veel exploitanten niet het geval."

Tubantia, 23-8-2007